

NESZTELENEK

TOLNAI OTTÓ

ÜL A RAGYOGÓ EKEVAS ELŐTT

gyönyörködik
hogyan gyönyörködhet magában
lehet nem is magában gyönyörködik
ül a ragyogó ekevas előtt
most fejezte be bus a mélyszántást
oda a zadruga szudáni füve
ül a ragyogó ekevas előtt
a legszebb tükör a világon
a velencei tükör ehhez képest
akár wili szarral kent katonatükre
homályos
ül a ragyogó ekevas előtt
és gyönyörködik magában vak vigh tibike
látni hátul mögötte egy varjú
próbál kihúzni valamit a gőzölgő ganéракásból
ganéba rejtett hulla belét cibálja tán
vagy csak a hulla bakancsából próbálja
kilopni a zsiros pertlit
húzza sodorja mint ahogy hegedűre sodorják
ül a ragyogó ekevas előtt
most fejezte be a bus a mélyszántást
oda a zadruga szudáni füve
nem rikoltoz errefelé többé fácán
nem rikoltoz fajd
ül a ragyogó ekevas előtt
gyönyörködik magában vak vigh tibike
olvad a gyönyörűségtől az arca
mint tűzben a kaucsukbaba

gyönyörködik
 hogyan gyönyörködhet magában
 lehet nem is magában
 a mindenségben gyönyörködik vak vigh tibike
 és egy cipőpertlivel húrozott hegedű cincog neki

A DRÓTKEFE SZÉP

elloptam a drótkefét
 az új rézdrót kefét
 a drótkefe szép
 csak vak vigh tibike
 násztánca volt szebb
 csak tibike vak vigh
 násztánca a flamingóval
 lábak nélkül hogy táncoljak
 wili meg akarta zabálni a flamingót
 ám csak fanny kombinéját zabálta meg
 elloptam a drótkefét
 az új rézdrót kefét
 a drótkefe szép
 szép mint a flamingó
 mint wili szarral kent katonatükrében
 a naplemente
 fanny hipermangános lavórban tükröződő
 lába köze
 a drótkefe szép
 szép mint a flamingó
 a szarral bekent katonatükör
 fanny hipermangánban tükröződő lába köze
 elloptam a drótkefét
 az új rézdrót kefét
 ha elkapnak nem marad kosz ótvar lepra
 nem marad rozsda rajtam
 a drótkefe szép
 vakítóan fogok ragyogni én is
 mint mélyszántás után az ekevas
 mint násztáncát járva vak vigh tibike
 násztáncát járva a flamingóval
 a drótkefe
 az új rézdrót kefe szép

NESZTELENEK

bírom
bírom őket azt mondogatja
bírja a kis mézecsskéket
annyit dolgoznak mondogatja
tapasztja az istállót
tapasztja meg mondogatja
annyit dolgoznak hogy elkopik a szárnyuk
bírja a kis mézecsskéket azt mondogatja
annyit dolgoznak hogy elkopik a szárnyuk
elhomályosul mint a csodafürdő ablaka
ha lesem a hullala rózsaszín húsát
elhomályosul megkopik bemattul
beszakad eltöredezik a hártya
bírom őket azt mondogatja
annyit dolgoznak hogy elkopik a szárnyuk
az övé is elkopott tapaszt meg mondja
az övé is elkopott vagy csak hátra kötötték
mint gyerekkorában a sarkát
az volt a legborzasztóbb
ahogy kötötték hátra azt ami hátul volt
hátrakötötték a szárnyát
hátra mint bolondinget
ott voltam ahogy behozták
heten kötötték az ágy vasához
engem ketten kötöztek
meg a nővérke
először engem is heten kötöztek
akkor még megvolt a lábam
elég lett volna ha csak a nővérke
de nem tudtam mondani
mert dőlt a hab a számon
mint labdarózsa dől át
a düledező kerítésen
úgy dőlt a hab a számon
nem tudtam mondani hogy elég a nővérke
hogy csak a nővérke kötözzön az ágy vasához
nem akartam koptatni a szárnyam
mert nem is volt
nekem valójában csak akkor lett szárnyam

amikor a hullala meg a nővérke
hátral kibogozta a bolonding masniját
az nem kopik el
az a ponyva olyan mint a vaspléh
s a masni se kopik el
szépen forog elemel
ellebegek az asztal
elhúzókn künn az arany asztag felett
a harmat szépen lemossa szárnyam
lehányt üvegét lilán csillan
az ekevas az égben
és látom a hullala julcsát
eloszlik a köd a gőz
és látom az elejét
és látom a hullala hatalmas hátulját
látom a julcsa pünkösdirózsza picsáját
tapaszt meg mondogatja meg tapaszt
bírja a kis mézecsckéket mondogatja
annyit dolgoznak hogy elkopik a szárnyuk
én meg azt hogy szebbek azok a csikos motorok
a darazsak szárnya nem kopik el a munkában
nem kockás fűzetlap formátlan a fészkek
szép formátlan
szeretem nyomkodni keserű gennyes pattanásuk
nem homályosul el a konyhaablak
pedig éppen párolja a mama
a döglött disznó veséjét
nem homályosul el mert beszappanoztam
mint a csodafürdő ablakait
szépen látni a kertben a pünkösdirózsát
először azért vittek be
még megvolt a lábam
heten kötöztek az ágy vasához
a nővérke csak hadonászott a kereszttel
lábam ujjába akadt a rózsafüzér
azt hittem már a dögcédula
először azért vittek be mert mind megerőszakoltam
soósné kertjében a rózsaszín rózsát
őt nem ott feküdt kiterítkezve a gyalupadon
azt mondja bírja őket
annyit mászkálnak ki-be a virágkelyhekben

mind elkopik a szárnyuk
 mind elkopik a virágpör reszelős aranyától
 engem is elkoztatott a hullala
 nem szakítom meg még a menetét
 hullafáradt leszek ahogy rámászok
 alélok csak combja satujában
 a rózsá rongyikája is elég immár nekem
 bus béla a tyúkokat baszta
 azt az egész folyamórregiment
 én a rózsákat
 mutattam a mézecskéket a nővéreknek
 az oltár előtt a liliom fehér kútjában
 az ágy vasára kötöztek bennünket
 mondtam legalább nem tapasztasz
 nem mondogatod azt hogy bírod őket
 a kis szárnyatlan mézecskéket
 milyen meztelenek
 szárny nélkül a mézecskek
 milyen meztelenek szegények
 kik hol meztelenek
 szárny nélkül a mézecskek
 szárny nélkül olyan meztelenek
 ez a habakuk még hűlőfélben
 még így hűlőfélben is hülyül a hullaláért
 nem tapaszt nem mondja nem tapaszt
 szárny nélkül ő is olyan *nesztelen*

MIÉRT NE ENNE AZ EMBER ARANYAT

miért ne enne az ember aranyat
 miért ne enné meg
 nem lopnák el tőle
 nem ütnék érte mint az ángyót álmában agyon
 igaz a mezei aranyinjekcióját ki akarták
 kacsmarni a gyomrából fel is hasították
 ki is fordították de sehol sem lelték
 miért ne enné az ember az aranyat
 úgy mint a lépesmézet
 miért ne enné meg
 és utána kaptam az arany után

de elröppent
 nem arany volt aranyos csicsörke
 csicsörke vagy sármány
 elröppent
 annyi baj legyen különben sem olyan nagy élvezet
 kisénékeseket sütni nyárson
 kisénékestoját hörpinteni aperitifként az más
 de kisénékeseket sütni szinte semmi
 elröppent de neki köszönhetem
 hogy azonnal vettem az ásót
 és mentem a kamra mögé csicsókát ásni
 hisz az tényleg arany
 és miért ne enne az ember aranyat
 miért ne zabálna nagy hersegő aranyrögöket
 mentem hát a kamra mögé ásóval
 de a csicsókasáv már fel volt túrva
 a lábatlan bartha mind felzabálta
 gondolhattam volna persze
 olyan súlyosan ült az alkonyatban
 nagyon súlyosan mint egy aranybuddha
 abban a pillanatban értettem meg
 a nagytemplom arany gyertyatartóit is ő lopta el
 vak vigh tibike adogathatta le neki az oltárról
 nem tudta mit adogat
 és így nem történt halálos bűn
 csak eltűntek az oltárról a gyertyatartók
 és sáros kis lúdtalpak maradtak a papírcsipkén
 most rágcálhatom a gyertyát amit tőlük kaptam
 rágcálhatom arany helyett a viaszt
 mint a templomegér

AZT KÖZELRŐL NÉZNI

a hátán fekszik a levegőégben
 kényelmesen fekszik a hátán
 mint ahogyan te fekszel kényelmesen
 alatt a szikrázó sziksóban
 kényelmesen fekszik a hátán a holló
 úgy nászrepül
 de azt ahogy a napfényre bukkanó

végre-valahára napfényre bukkanó vakondot
agyoncsapja szarucsáknyával
azt közelről nézni senkinek sem ajánlom
kis fekete bársonyrongyika marad a kamillában
ezért borzalmas nekem ott fenn az a bakacsinnász

